

Ando Palginõmmel on alati olnud mõni õpilane, kelle pärast treeneritööd jätkata

- **Kes on olnud Sinu treenerid, õpetajad ja eeskujud? Mille eest neid tänada tahaksid?**

Kooliajal mängisin ma võrkpalli ja treeneriks oli Endel Lukas. Ülikooli astusin võrkpalli erialale ja minu treener oli Aleksander Rünk. Hiljem tegelesin Valter Kalami juures ka kergejõustikuga. Peale ülikooli asusin tööle kehalise kasvatuse õpetajana Pärnu I Keskkoolis ja spordikoolist pakuti mulle tööd ka kergejõustiku treenerina. Sellel ajal töötasid kergejõustiku treeneritena Kalam, Kudu, Karikosk, Vaiksaar, Uuk, Tšikin ja Torim. Nad kõik olid oma ala meistrid ja visionäärid. Neilt oli, mida õppida. Eriti tänulik olen Viktor Vaiksaarele, kelle kogemused on mulle olnud suureks abiks.

- **Mida Sa treeneritööd alustades oodata ei osanud**

Ei osanud oodata, et tuleb töötada nii kaua nii kehvades tingimustes ilma staadioni ja sisehallita. Ja teisalt ei oleks osanud loota, et nii paljud minu õpilased osalevad rahvusvahelistel võistlustel, võidavad seal medaleid ja nende seas on ka olümpiavõitja.

- **Mis on Sind selle ameti juures hoidnud ja kas oled kunagi ka loobumismõtteid mõlgutanud?**

Mulle on alati meeldinud töötada noortega. Selle ameti juures on mind hoidnud mu õpilaste edukus, alati oli olemas keegi, kelle pärast oli tahtmine jätkata. Treeneritööst loobumise mõtteid pole olnud, küll aga oli paar korda mõte muuta elukohta selleks, et saaks töötada paremates tingimustes.

- **Mida on õpilased Sulle õpetanud?**

Noored on õpetanud mulle kannatlikkust, mitte kiirustamist, olema tolerantne ja mõistev.

- **Kas teeksid täna midagi teisiti, kui saaksid aega tagasi keerata?**

Kahjuks ei saa ja kahetsemine ei aita. Eks sai tehtud alati oma parema äranägemise järgi. Sai tehtud ka vigu. Noorena olin autoritaarsem, teostas inimeste eelkõige ennast. Hiljem mõistsin, et primaarne on õpilane ja mina olen tema abimees tema eneseteostuses. Üllataval kombel töötulemused paranesid.

- **Millist nõu annaksid tänastele noortele treeneritele ja spordiametnikele?**

Murelikuks teeb üha noorenev noorte kergejõustik. Eesmärgiks ei tohiks olla medalid C ja B klassis. Treeningud tuleks planeerida aastate lõikes selliselt, et täiskasvanute klassi jõudes ei oleks kogu treeningu potentsiaal ära kasutatud. Sportlane peaks saavutama oma parimad tulemused peale noorsooklassi. Soovitan kiirustada aeglaselt, teha igas vanuseklassis eakohast ja huvitavat trenni ning siis on ka noorsoo- ja täiskasvanute klassis areng tagatud.

- **Tsunfti jaoks on väga oluline, et meister alustab sellide väljaõpetamisega parimas loomeeas. Sinu kõrval kasvavad tublid noored treenerid – Romet Mihkels ja Rauno Kirschbaum. Mida neile südamele paned?**

Rauno ja Romet on end treeneritena juba heast küljest näidanud. Soovin, et nad jätkaksid ALTIUSE traditsioone ja et nende õpilased jõuaksid ka rahvusvahelisele areenile ning olümpiamängudele.

- **Millise kuulsa sportlase, treeneri või muu eluala inimese elulugu on Sulle erilist muljet avaldanud? Miks?**

Mulle on jätnud sügava mulje Kristjan Palusalu ja Paul Keres. Eelmise sajandi 30-ndate aastate lõpus võisid eestlased olla väga uhked. Meie hulgas olid maailma kõige tugevam ja kõige targem mees.

- **Keda tahaksid nooremate kolleegidele eekujuks tuua?**

Gerd Kanterit.

Fotod Ando Palginõmme erakogust.

- **Millist huvitavat küsimust pole ajakirjanikud Sulle esitanud?**

Millal Sa pensionile kavatses jääda?

- **Kui sa ei oleks treener, kes sa siis oleksid?**

Kuna sellist küsimust ei ole mul 53 treeneriaasta jooksul üles kerkinud, siis on mul sellele küsimusele raske ja natuke hilja vastata. Minu töö on minu hobi ja minu hobi on minu töö.

- **Mis Su päeva päikeseliseks teeb?**

Eelkõige muidugi päike ise.

- **Mida soovid endale saabuvaks aastaks? Järgmiseks olümpiatsükliks?**

Tervist, kalaõnne ja et võimalikult palju minu endisi õpilasi pääseks Rio olümpiale, et saaks neile kaasa elada.

Ando õpilane ja noor kolleeg Romet Mihkels: „Mina alustasin Ando juures treeninguid 1996. aasta sügisel koos naabripoisi Toomas Hallistega. Nüüd treenime me mõlemad noori, mina Pärnus ja Toomas Otepääl. Ando on olnud mulle suur autoriteet. Treenisin tema juures 6 aastat ning selle ajaga õppisin väga palju iseseisvust. Ta tahtis, et sportlane saaks ise hakkama olukordades, kus treenerit pole käepärast võtta. Mulle väga meeldib selline lähenemine. Mul ei olnud noorena suurepäraseid tulemusi ette näidata, ometigi suutis ta mind kergejõustiku juures hoida ja motivatsiooni süstida. Ta kordas mulle alati: „Tehtud töö annab varem või hiljem alati tulemuse“. Täna on Ando kolleeg, kelle poole saab alati pöörduda, kui nõu ja abi tarvis. Tema kogemustepagas on hindamatu väärtusega! Ka minu noored õpilased vaatavad Andot suurte silmadega, kui neile öelda, et näete, see onu seal oli Gerd Kanteri treener.“

Tuhat tänu väga sisuka intervjuu eest!
Palju tervist, kalaõnne ja ilusaid tulemusi Rios, Amsterdamis,
Tallinnas, Pärnus ja kõikjal mujal!

Palju õnne!